

4 ทันสมัยของจีน
จุดเริ่มต้นของทฤษฎี
เติ้งเสี่ยวผิง 20

ถอดเกร็ดมังกร

พิชญ เหริยุมหาสาร
คณบดี คณะบริหารธุรกิจ
ผู้อำนวยการสถาบันธุรกิจไทย-จีนวิวัฒน์
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

4 ทันสมัยของจีน : จุดเริ่มต้นของทฤษฎีเติ้งเสี่ยวผิง

เติ้ง เสี่ยว ผิง ประกาศใช้นโยบายเปิดประเทศในปี ค.ศ.1978 ด้วยวิสัยทัศน์ที่ ลุ่มลึก แห่ลมคมและยาวไกล จึงได้กำหนดเป้าหมาย 4 ทันสมัยเป็นการนำร่องด้วย ปัจจัยที่จะนำการพัฒนาประเทศจีนไปสู่ความทันสมัยใน 4 สาขาด้วยกันคือ

- 1.ทันสมัยด้านการเกษตร
- 2.ทันสมัยด้านอุตสาหกรรม
- 3.ทันสมัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 4.ทันสมัยด้านการปกครองและการทหาร

เติ้ง เสี่ยว ผิง
เจ้าของทฤษฎีเติ้ง เสี่ยว ผิง

นโยบายเปิดประเทศด้วยการกำหนด 4 ทันสมัยให้จีนนี้เปรียบเสมือนการกำหนดตัว ล้อเป้า 4 ตัวเพื่อให้การดำเนินการให้ถึงเป้าทั้ง 4 ตัว เติ้ง เสี่ยว ผิง ได้กำหนดยุทธการให้จีน สามารถบรรลุ 4 ทันสมัยภายในเวลาอันควร ไม่ช้าหรือไม่เร็วจนเกินไป ยุทธการนี้เติ้ง เสี่ยว ผิง กำหนดขึ้นเพื่อเป็นการกระตุ้นขับเคลื่อน ให้มีการดำเนินการไปสู่ 4 ทันสมัยทันทีใน 1 ปีหลังการเปิดประเทศคือในปี ค.ศ.1979 กำหนดการใช้มาตรการเศรษฐกิจเปิด (Open Economy) ด้วยการกำหนดขั้นตอนการใช้ เศรษฐกิจเปิดอย่างมีระบบเป็นขั้นเป็นตอนดังนี้

ที่มา : รัฐกิจธุรกิจไทย-จีน พลิก
วิกฤติเป็นโอกาส (คุณธนากร เสรีบุรี)

ระยะที่ 1 เปิดเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ใน 4 เมืองกล่าวคือในมณฑลกว่างตงมี 3 เมืองได้แก่ เซินเจิ้น จูไห่ และช่านไห่ ใน มณฑลฝูเจี้ยน 1 เมืองคือเซี่ยเหมิน การ เปิดเขตเศรษฐกิจพิเศษก็เพื่อดึงดูดการ ลงทุนจากประเทศที่มีเงินเฟ้นทะเลและมี ความสัมพันธ์เขตติดต่อกับเมืองหรือมีเครือข่ายใกล้เคียง เนื่องจากเป็นเงินเฟ้นทะเลที่มีถิ่น กำเนิดจากเมืองที่เขตเศรษฐกิจตั้งอยู่ดังนั้นเซินเจิ้นติดฮ่องกงจึงดึงดูดการลงทุนจากฮ่องกง มาเก๊าติดกับจูไห่จึงดึงดูดการลงทุนจากมาเก๊า เซี่ยเหมินอยู่ตรงข้ามกับไต้หวันเดิมจึงหวัง ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากไต้หวัน แต่เพราะยังมีช่องว่างของการติดต่อ เนื่องจากปัญหา การเมืองดังนั้นการลงทุนหรือติดต่อกับชายจีน-ไต้หวันตลอด 3 ทศวรรษหลังจีนเปิดประเทศ

นักลงทุนได้หันจึงต้องทำผ่านฮ่องกง

สำหรับชานไห่หรือฮ่องกงนั้น ไม่มีดินแดนติดต่อกับหรือใกล้กับต่างประเทศ แต่อาศัยความใกล้ชิดแนบแน่นด้านเชื้อสายคือประเทศไทย จึงเป็นความหวังที่ เติ้ง เสี่ยว ผิง กำหนดให้จีนโพ้นทะเลหรือชาวหัวเฉียวในประเทศไทยเข้าไปลงทุนในหัวเฉียว ซึ่งก็มีธุรกิจหัวเฉียวในไทยเข้าไปลงทุนในหัวเฉียวตั้งแต่แรกคือ เจิ้งต้า หรือบริษัท ซีพี

สิ่งจูงใจสำคัญที่ช่วยให้การขยายตัวการลงทุนและพัฒนาเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษเติบโตอย่างก้าวกระโดด นอกจากการให้สิทธิพิเศษด้านยกเว้นภาษีหรือลดหย่อนภาษีต่างๆ การให้สิทธิพิเศษระยะเวลาการเช่าที่ดินยาวเป็นพิเศษ การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภคต่างๆ แล้ว ที่สำคัญที่สุดคือการกำหนดให้เขตเศรษฐกิจพิเศษมีอิสระในการปกครองบริหารโครงการต่างๆ จากต่างประเทศโดยให้ติดต่อไปยังกรุงเป่ย์จิงโดยตรง ไม่ต้องผ่านนครกวางโจว ซึ่งในระยะแรกๆ ของการเปิดประเทศคงใช้เวลาพิจารณายาวนาน เพราะขาดความมั่นใจ ขณะที่การเสนอไปเป่ย์จิงโครงการอาจได้รับอนุมัติภายใน 1 เดือน สามารถดำเนินการโครงการได้ทันที

การกำหนดให้เขตเศรษฐกิจพิเศษมีอิสระในการบริหารมีฐานะระดับใกล้เคียงมณฑลไม่ต้องขึ้นกับมณฑล ถือเป็นปฏิรูปการปกครองบริหาร หรือเป็นการเข้าสู่ความทันสมัยด้านการปกครองทันทีที่มีการเซ็นนโยบายเปิดประเทศเพียง 1 ปี

ระยะที่ 2 ตามยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเปิด ในปี ค.ศ.1981 เติ้ง เสี่ยว ผิง ให้ตั้ง 14 เมืองชายฝั่งทะเลใน 7 มณฑล 1 เขตปกครองตนเองและ 2 มหานคร กล่าวคือ เมืองต้าเหลียนในมณฑลเหลียวหนิง ซึ่งหวังต่อมณฑลเหอเป่ย์ มหานครเทียนจิน เยียนโกเถและซิงต่อมณฑลซานตง

เหลียงหยุนกั่งและหนานหนิง มณฑลเจียงซู มหานครชางไห่ หนิงโปและเวินโจว มณฑลเจ้อเจียง ฝูโจวมณฑลฝูเจี้ยน กวางโจวและจ้านเจียง มณฑลกวางตุ้งและเป่ย์ไห่ เขตปกครองตนเอง

กวางซี

การเปิดเมืองพัฒนาชายฝั่งทะเลทั้ง 14 เมือง มีวัตถุประสงค์ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเช่นกัน มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรี การลงทุนสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านถนน ไฟฟ้า ทำเรือ ระบบการขนส่ง เปิดเขตพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เปิดเขตพัฒนาไฮเทคและเทคโนโลยีทันสมัย

การใช้กลยุทธ์เมืองพัฒนาชายฝั่งทะเลนี้เป็นที่มาของการเน้นพัฒนาอุตสาหกรรมและการพัฒนาไฮเทคและเทคโนโลยีในจีน ถือเป็นการพัฒนาสำรองในการพัฒนาสู่ความทันสมัยด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ รวมถึงทันสมัยด้านอุตสาหกรรม

ระยะที่ 3 เป็นขั้นตอนการใช้เศรษฐกิจเปิดหลังนโยบายการใช้เศรษฐกิจเปิดประเทศเกิดมาได้ 2 ทศวรรษ เป็นช่วงที่ เติ้ง เสี่ยว ผิง ได้เคยกำหนดขอให้พัฒนาพื้นที่ทางตะวันตกของจีน ซึ่งมีฐานะยากจนกว่าทางตะวันออก กำหนดให้ระดับการพัฒนาตะวันตกภายใน 10 ปีจากปี ค.ศ.1998 คือในปี ค.ศ.2008 มีระดับใกล้เคียงกับระดับการพัฒนาเศรษฐกิจทางตะวันออกหรือชายฝั่งทะเลของจีน

ในการพัฒนาเศรษฐกิจเปิดมุ่งสู่ตะวันตกนี้ คลุมพื้นที่ 6 มณฑล 1 มหานคร (จิงซึ่ง) 5 เขตปกครองตนเอง โดยกำหนดลงซึ่งเป็นศูนย์กลางพัฒนาเศรษฐกิจทางตะวันออก

ยุทธการเปิดประเทศและเขตประเทศและเขตเศรษฐกิจพิเศษที่กำหนดโดย เติ้ง เสี่ยว ผิง นี้ ต่อมาได้ชื่อว่าเป็นทฤษฎี เติ้ง เสี่ยว ผิง ถือเป็นทฤษฎีอมตะและสร้างความสำเร็จใหญ่หลวงที่ เติ้ง เสี่ยว ผิง ให้กำเนิดและมอบให้กับประเทศจีนใช้ประกอบและวางแผนการพัฒนาเศรษฐกิจจีนเจริญรุ่งเรืองได้อย่างมั่นคงยั่งยืนมีคำกล่าวที่ว่า "หากจีนไม่มีเติ้ง เสี่ยว ผิง เศรษฐกิจจีนจะไม่มีโอกาสไม่มีทางเจริญรุ่งเรืองได้ปรากฏในปัจจุบันนี้"